

▲ Door een spijkerbroekblauw bos trekt een trage, eindeloze stoet kinderen. FOTOKURT VAN DER ELST

Worstelen met vooroordelen, wantrouwen en waanideeën

Een weergaloos vervolg op *Kruistocht in Spijkerbroek* van Thea Beckman ging gisteren in première in Den Bosch.

Mieske van Eck

RECENSIE

Een jongen verdwaalt in 1972 in de Kinderkruistocht van 1212. Dolf, een kind van zijn tijd, wil al die arme, hongerige en misleide kinderen redden. Wat geloofden we ooit in *Kruistocht in spijkerbroek* en in een betere wereld. Maar wat als Dolf zijn tijdreis nú had gemaakt?

Die vraag werpen Theater Artemis (regie Jetse Batelaan), Trouble Man en Marjolijn van Heemstra op in hun *Kruistocht, een voorstelling gebaseerd op dat dikke boek van Thea Beckman over die kinderen die heel ver moeten lopen en die ene jongen in die moderne broek* (14+). Die ging gisteren in première in de Verkadefabriek in Den Bosch.

Door een spijkerbroekblauw bos trekt een trage, eindeloze stoet kinderen, soms in kleding van nu, dan weer uitbundig uitgedost in kleurrijke kostuums of in vlaggen of samenstellingen daarvan. We zien steeds een

beetje meer van ze. Ze voeren karren mee en kruizen, een ezel, soms ook wapens.

Ze zijn niet van één tijd, maar van alle tijden en staan voor de verwarring anno 2017. We dachten dat de godsdienstwaan van de middeleeuwen voorbij was. Maar kijk nu! Mensen vermoorden elkaar en zichzelf uit naam van een heilige oorlog. Op grond van waanbeelden, angst voor wat anders is en koppige trots. De dodenlijst door aanslagen, haat, domheid en drammerigheid in onze eeuw is lang.

Twee jonge ouders, Sadettin Kirmiziyüz en Marjolijn van **Een herkenbare, adembenemende voorstelling. Geen pijnlijke waarheid wordt geschuwd**

Heemstra, de een van Turkse afkomst, de ander van Nederlandse, besluiten in de vakantie het spoor

te volgen van die in 1212 zo misleide kinderen. Ze nemen hun eigen peuters mee, Pasja en Prins, om die zo jong mogelijk in aanraking te brengen met feiten en waarheden, als tegengif tegen nepnieuws.

Door misverstanden, onbegrip en enge vooroordelen staan ze al snel als kemphanen tegenover elkaar. Het wij/zij-denken dringt het tentje en de auto binnen waarmee ze op reis zijn. Ze verdwalen zo in hun eigen gelijk dat ze hun kinderen vergeten en elkaar beschadigen.

Een herkenbare, adembenemende voorstelling en geweldig gespeeld. Geen pijnlijke waarheid wordt geschuwd. Als het te zwaar dreigt te worden, grijpt de humor in. De tijd vliegt ook in het theater voorbij.

■ Gezien: première, Verkadefabriek, Den Bosch, 4 oktober. De voorstelling is daar vandaag nog te zien, en 23 december in Theater aan de Parade in Den Bosch.